

ærede Medlem for Præsids Amtss Bde Valgkreds (Neth) kjørte svært paa dette, at vi ville have Sussundersjøgelse, men det er jo aldeles ikke Tilfældet. Det ærede Medlem maa jo vide ligesom jeg, — thi han hører jo ikke til de 6 Medlemmer, som ere komne til, og som ikke ere inde i de Forhandlinger, vi have havt hele Vinteren —, at dette, at vi ville have Sussundersjøgelse, ikke er Tilfældet. Den ærede Minister har jo i Udvalget stillet Ændringsforslag, hvorved han beredvillig er gaaet ind paa de Udtalelser, der ere komne baade fra det ærede Medlem og fra mig og flere ærede Medlemmer i Udvalget om at blive fri for disse Sussundersjøgelse. Det er saa; det kan sees af de trykte Ændringsforslag. Saa kom det ærede Medlem for Give (S. Sjørgensen) til og talte om den ulykkelige Forverling, som jeg kan forstaa trykker ham rigtig fra Sagens 2den Behandling om dette med de ufylldige Dømte. Det kan nu ikke nytte, at det ærede Medlem vil se at komme bort fra den Udtalelse, thi den er slaaet fast i Tidenden (Sjørgensen: Den vil jeg heller ikke bort fra). Saa, det ærede Medlem udtalte ifølge Tidenden, at i Genhold til det Lovforslag kunde Folk, som gif hen og handlede med forfalskede Ting, faae Fængselstraf. (Sjørgensen: Saaledes gaar det andre Steder!). Saa, vi tale om dette Lovforslag; vi disputere ikke om Lovene i England, Frankrig eller Amerika, men om det Lovforslag, som den ærede Justitsminister i Danmark har forelagt, og det nytter ikke at disputere om andre Landes Love, som ikke foreligger her til Forhandling. Da det ærede Medlem ved 2den Behandling kom med den Sammenligning, som var i fuldstændig Uoverensstemmelse med Paragraferne i Lovforslaget, tillod jeg mig at henvise ham til, at hans Udtalelse ikke var rigtig i Genhold til Lovforslagets Paragrafer. Saa prøvede det ærede Medlem ved 2den Behandling, 2den Gang han havde Ordet, at komme bort derafra, og det har trykket ham saameget idag, at han ogsaa nu vil se at komme bort derafra. Men i Genhold til Lovforslaget og de Ændringsforslag, der foreligger, vil den, der handler med forfalskede Varer, i Virkeligheden ikke kunne blive straffet, naar han kan godtgjøre, at han ikke har været vidende om, at de vare forfalskede, før han fik dem, og selv om han bliver greben i at have vidst det, bliver det kun en Bødestraf. Der er ogsaa af flere Talere fremsat den Bemærkning mod de Udtalelser, der ere fremkomne fra os, der stille os venlig til den hele Tanke, at det skulde være urigtigt, naar vi fremdroge, og at det særlig er de Fattige, der skulle hjælpes, og at det særlig er dem, det nu gaar ud over. Jeg fastholder denne Paastand. Naar der er Tale om forfalskede Varer af den ene eller den anden Slags omkring i Butikkerne, saa kan den funde Fornuft og Erfaringen sige os, at vi finde de forfalskede Ting i Almindelighed blandt de billigste Varer, og naar Emaamanden skal hen og

kjøbe, lad os for Exempel sige Kaffebejner, saa giver han sandelig ikke 120—130 Ore, men lader sig nøie med, hvad han kan faae til 80—90 Ore, thi hans Dagløn slaar ikke til, saa at han kan faae det Dyreste. Altsaa er det Emaamanden, der særlig maa gaa ud over, da han kjøber de billigste Ting, som fornuftigvis maa antages at være stærkest forfalskede. Jeg hævder fremdeles det Standpunkt, at det er ikke nok, at vi med det ærede Medlem fra Give tale om den almindelige Valgret, men vi maa se at komme til at gjøre noget Virkeligt for Arbejderne, som det lod det til, at det ærede Medlem for Biborg Amtss 4de Valgkreds (Kjær) ogsaa særlig sværmede for. Nu siger jeg, at naar der foreligger et saadant Lovforslag, saa forekommer det mig, at her ere vi inde paa et Omraade, hvor vi kunne vise, at vi ville være med til at gjøre Noget for Arbejderne. Det er Grunden til, at jeg har kunnet slutte mig til Grundtanken i Lovforslaget; men det kan sandelig ikke nytte, at de Herrer nu opstille Ting, som ikke findes i dette Lovforslag eller det Ændringsforslag, som vi have stillet til denne Behandling og derved ville angribe os. Det er det, jeg vil protestere imod. De Herrer kunne tage Listen over Ændringsforslagene for sig, saa ville de se, at en Del af deres Angreb falde bort. Jeg vil for mit personlige Bedkommende ikke lade de Herrer have Lov til uden Modsigelse at indbegaa Ting, som det ikke har været min Mening, eller deres, der staa paa mit Standpunkt, at bringe frem. Jeg skal slutte med at sige, at jeg antog, at naar det Ændringsforslag, som nu er til Behandling, vedtages, vil det være en Begyndelse til, at vi virkelig statistisk kunne faae konstateret, om der finder Forskellinger Sted i det Omfang, jeg antager. Tiden vil vise, om jeg har Ret eller Urret, og jeg skal ikke gjøre mig bedre, end at jeg vil indbrømme, at, naar det ved en virkelig Undersjøgelse kan bevises, at der ikke foreligger Forskellinger i det Omfang, som jeg tror, saa forlanger jeg heller ikke en saadan Lov, men jeg tænker at dette skal blive Veien til at faae Beviset frem for det One eller for det Andet; og derfor har det ikke kostet mig saa megen Selvovervindelse at komme til det Standpunkt, at vi i alt Fald kunne faae Spørgsmaalet virkelig behandlet. Dertil anser jeg dette Ændringsforslag for en Begyndelse, om ogsaa for en Begyndelse.

Kjær: Saa, dersom det ærede Medlem havde stillet sig saaledes til Sagen tidligere, saa kunde jeg forstaa hans Raisonnement; men nu kan jeg det ikke. Han vedkjender sig den Udtalelse, at det ligger ham varmt paa Sinde at gjøre Noget for den fattige Del af Befolkningen. Det antager jeg, gjælder om os Allesammen. Jeg tror ikke, at der er en eneste Mand her i Salen, hvem det ikke ligger paa Sinde at gjøre Noget for den